

Tuženik nije odgovorio na žalbu.

Žalba je osnovana.

Tužitelj u žalbi iznosi nove činjenice i o njima nudi dokaze, o kojima prvostepeni sud u dosadanjem postupku nije mogao raspravljati, a o njima ovisi pravilnost odluke o sporu ukoliko se on tiče utuženog računa br.102/I-157 od 17.IV 1965. Ukoliko bi se naime dokazalo da tuženi prilikom naručivanja usluge koja je tim računom obračunata nije tužitelju saopćio da narudžbu vrši u svojstvu agenta, osim ako je to tužitelj bio dužan znati iz drugih okolnosti posla, tada bi tužbeni zahtjev u osnovi bio opravdan, jer agent odgovara ako prilikom zaključenja obveze izričito ne izjavi da to čini kao punomoćnik svoga vlastodavca. Budući da ove okolnosti nisu ispitane, to je prvostepena presuda u dijelu u kojem je žalbom napadnuta donesena na temelju nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pa ju je stoga valjalo ukinuti, da bi se u nastavku postupka ove odlučne činjenice raspravile i na temelju toga donijela nova odluka.

Z.R.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 1.XII 1965.

Vijeće: Zvone Rihtman, dr Dušan Arneri, dr Emilio Pallua

Prijevoz stvari morem - Ukrcaj i iskrcaj tereta - Troškovi kopnene dizalice - Odnos klauzula teretnice i ugovora o prijevozu - Nedovoljno pakovanje tereta - Ako nije drukčije ugovoreno ili mjesnim običajem predviđeno, teret se prima i predaje pod čekrk - Pod ovim uvjetima troškovi ukrcaja i iskrcaja padaju na brođara pa i kad je upotrijebljena kopnena dizalica - Ako se teretnica općenito poziva na odredbe ugovora o prijevozu, trećeg imaoća teretnice ne obvezuje klauzula FIOS koja je teža od uobičajenih uvjeta - Povećane troškove prouzrokovane nedostatkom pakovanja snosi brođar, ako on inače snosi troškove ukrcaja odnosno iskrcaja

Tužitelj brođar tuži primaoca da mu nadoknadi troškove nastale upotrebom kopnene dizalice za iskrcaj tereta. U tužbi navodi da je kopnenu dizalicu bio prisiljen upotrijebiti jer je teret ukrcan ispremiješano i isprepletano pa su snopovi betonskog željeza, o kojem se teretu radilo, zahvatili jedan drugog i tako uvećali težinu preko nosivosti brođskih dizalica.

Prvostepeni sud je utvrdio da iz teretnice ne proizlazi da su stranke zaključile uvjete FIOS, pa stoga u smislu čl.41 Zakona o ugovorima o iskorištavanju pomorskih brođova i Lučke uzance 13 ostaje na brođu dužnost predaje tereta na obali pod čekrk. Upotreba kopnene dizalice i odgovarajući troškovi terete brođara.

Protiv ove presude tužitelj se žali. U žalbi navodi dva bitna razloga.

Drugostepeni sud je žalbu odbio iz ovih razloga:

Ne stoji ni jedan, ni drugi žalbeni razlog.

Posebni ugovori obvezuju primaoca po teretnici u smislu čl.35. ZUIPB samo ako se teretnica izrijeком na njih poziva, odnosno ukoliko teretnica sadrži općeniti poziv na uvjete ugovora o prijevozu, oni obvezuju primaoca samo ako nisu teži od uobičajenih.

U ovom sporu teretnica se poziva samo uopćeno na prijevozni ugovor zaključen u Baru 9.I 1963. ne navodeći njegove uvjete, pa se takvu klauzulu mora prosudjivati po čl.35, st.2. ZUIPB. Budući da prema LU 13 postoji običaj da brod predaje teret na obali pod čekrkom, to se na temelju navedene klauzule ne može zahtijevati od primaoca po teretnici da pristane na uvjete FIOS jer su oni teži od uobičajenih.

Što se tiče nedostatka pakovanja žalitelj pogrešno tvrdi da se u konkretnom sporu radi o takvoj šteti. U smislu čl.54. ZUIPB, na koji se tuženik poziva, brodar ne odgovara za štetu ako je ona nastala na teretu zbog nedovoljnog pakovanja. Konkretni spor međjutim nije uopće nastao zbog štete na teretu, jer takve nema, pa je ni tužitelj ne zahtijeva. Šteta je nastala zbog povećanih troškova iskrcaja koji je imao izvršiti tuženik o svojem trošku, a na nju se navedeni propis ne odnosi.

Prvostepeni sud dakle nije pogrešno utvrdio činjenično stanje, niti je nepravilno primijenio materijalni zakon, nego je naprotiv pobijana presuda donesena na temelju pravilno i iscrpno provedenog postupka, pravilne ocjene utvrđenih činjenica i pravilne primjene prava, pa ovaj žalbeni sud u svemu usvaja razloge na kojima ju je prvostepeni sud utemeljio.

Valjalo je stoga žalbu odbiti, a pobijanu presudu u cijelosti potvrditi.

Z.R.